Rudolf Häsler

Cal aplaudir l'homenatge que l'Ajuntament de Sant Cugat dedica al pintor Rudolf Häsler per mitjà de la mostra antològica que durant tres mesos es podrà veure a la Sala Aymat i a la sala capitular del monestir.

Cal aplaudir-ho per diverses raons, però sobretot per dues. En primer lloc, per la indiscutible categoria artística de Häsler; i, en segon, perquè va viure la darrera etapa de la seva vida a Sant Cugat i, per tant, no sols era santcugatenc en el sentit més absolut del terme, sinó que el gruix de l'obra que va dur a terme en els darrers trenta anys el va fer a la nostra ciutat.
Jo ja feia temps que no tenia contacte personal amb Rudolf Häsler, però, quan en vaig tenir, la nostra relació sempre va ser cordial. De fet, no podria ser de cap altra manera tenint en compte que Häsler era un excel·lent conversador. Un home enriquit per una vida viatgera i plena d'històries i d'anècdotes interessantísimes que constituïen un material literari de primera magnitud. He de dir, tanmateix, que teníem punts de discrepància ideològica, però sempre hi va predominar el respecte mutu i la satisfacció de poder enraonar sobre molts altres temes.
Pel que fa al concepte de 'pintor hiperrealista' pel qual se'l coneix, val a dir que, tot i que és encertat, és més fruit de la premsa que no pas de la realitat. Vull dir que és comprensible que la premsa necessiti classificar Häsler per tal de poder sintetitzar en un titular quina mena d'artista era. Però a Häsler, segurament, li hauria semblat una simplificació injusta, perquè la seva obra és d'una complexitat extraordinària. Per això és d'agrair aquesta doble exposició a Sant Cugat, perquè és un acte de justícia que la ciutat fa a un gran artista que la va convertir en el centre de la seva vida. Jo, com d'habitud, cada cop que passi per davant d'aquella casa preciosa del 1924 que hi ha al número 3 del carrer Villà, gairebé al davant de l'agradable llibreria Alexandria, pensaré en ell i en la seva obra. I és que per a mi, aquella, sempre ha estat i sempre serà la casa de Rudolf Häsler.

Víctor Alexandre és escriptor i periodista
www.victoralexandre.cat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/55765.html

Copyright 2024 Cugat.cat